

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 "
3 luni	8 "
Străinătate: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni	

A P A R E

De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA & ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

5 — Calea Rahovei — 5

Lângă Palatul justiției

S U M A R

Contestațiuni și incidente de procedură la urmărirea imobiliară (Art. 525 Pr. civ.) (urmarea 3-a), de d-l I. N. Cesărescu.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ:

Curtea de casație, secția II: N. Cîncu cu I. Demetriad (electoral);
Idem: Chiriachița și Căp. D. Mândăchescu cu G. A. Caranfil;
Tribunalul Not. Ilfov: Teodor Ghisdăvescu cu Aneta Marcus;
Tribunalul Tecuci: I. Demetriad cu Nistor Cîncu (electoral);
Tutorii minorilor pot cere revizuirea în procesele minorilor? de d-l Nic. M. Pirvulescu;
Bibliografie.

CONTESTAȚIUNI ȘI INCIDENTE DE PROCEDURĂ

la

Urmărirea imobiliară. (Art. 525 Pr. civ.)

(Urmarea 3-a)

Am spus în numărul trecut (*) al ziarului nostru, că în Procedura civilă actele susceptibile de a fi anulate sunt de 4 feluri:

- a) Acte pe cari legea le declară nule în mod formal, putindu-se unele din ele acoperi;
- b) Acte pe cari legea ordonă a se face;
- c) Acte pe cari legea opresce a se face: și în fine.
- d) Acte cari trebuiesc exercitate într'un termen anumit.

În care din aceste acte va trebui să punem dispozițiunea al. a de sub art. 525 Pr. civilă?

Iată în adevăr textul acestei dispozițiuni:

«Ele (contestațiile) nu vor putea fi făcute de cît cu cel puțin 20 de zile înainte de ziua fixată pentru judecarea provisorie și nu vor fi primite de cît după ce taxele citațiilor vor fi plătite».

Două reguli conține această dispozițiune: una de ordine judecătorească și a doua de ordine administrativă; dar și una și alta din aceste reguli sunt dispozițiuni prohibitive. Contestatorului nu-i este permis să facă o contestație peste termenul de 20 zile; judecătorul nu poate primi o contestație fără plată de citații. De aci întrevedem ordinea în care avem să clasăm această dispoziție. Avem înaintea noastră o dispoziție prohi-

bitivă și prin urmare va face parte din actele pe cari legea oprește a se face. Oprește legiuitorul pe contestator să facă contestația în epoca de 20 de zile pînă la adjudecarea provisorie; oprește pe judecător să primească o contestație, fie chiar regulat făcută, dacă nu s'a plătit citațiile.

Și atunci, care este sancțiunea unor infracțiuni la dispozițiunile pur prohibitive? Este suficient ca infracțiunea să se producă pentru ca actul să fie declarat nul? Evident că nu. Am spus deja, că nulitățile nu se presumă, nici se pot deduce pe cale de analogie; trebuie un text expres de lege pentru a declara un act nul întru cît actul nu este contrar ordinii publice sau bunelor moravuri. Cu toate acestea, infracțiunile la dispozițiunile legale prohibitive, nu rămîn fără sancțiune. Actul făcut cu infracțiunea legii, nu se declară nul, pentru că nu este nevoie ca legea să-l declare nul, ci este un act lipsit de orîce fundament juridic, sau mai bine zis, este un act lipsit de orîce forță juridică.

Prin el însăși acest act nu poate servi la nimic, iar urmările lui, sau procedurile orî actele bazate pe el vor fi fără nici un efect.

Așa de exemplu art. 375 din Procedura civilă spune că: «titlul executoriu nu se pune de cît asupra hotărîrilor cari au rămas definitive și a actelor autentice potrivit art. 20 din legea autentificărei».

Iată o dispozițiune prohibitivă. Legea nu spune nicăeri că această dispozițiune este sub pedeapsă de nulitate; cu toate acestea, dacă presupunem că o hotărîre ne rămasă definitivă, sau un act sub semnătură privată au fost învestite cu formula executorie, acea hotărîre sau acel act vor fi lipsite de forță executorie. Tribunalul, când i se va arăta că hotărîrea nu este definitivă, sau că actul nu este autentic, nu va anula hotărîrea sau actul, ci va declara că acea hotărîre sau acel act nu pot fi executate, nu au forță executorie, pentru că această putere nu le

(*) Vezi Curierul Judiciar No. 36 și 38 din a. c.

era dată de cit în virtutea formulei executorii, și acea formulă nu se pune pe hotăriri nedefinitive sau pe acte neautentice.

Alt exemplu de dispozițiune prohibitivă:

Art. 386 spune: *Execuția silită nu se va face Duminicile și sărbătorile legale sau naționale prevăzute în legea vacanțelor, afară de cazuri urgente, după o anume încuviințare a președintelui tribunalului sau curței care a dat ordinul de executare*.

Atât spune legea în privința zilelor când se poate și când nu se poate face o executare. Se pot executa debitorii în tot timpul anului, sărbătorile însă nu e permis să se execute; se respectă aceste zile pentru debitor. Prevede legea cazuri cu totul excepționale în care chiar în zilele de sărbători se pot face executări, pentru aceasta însă trebuie o încuviințare specială⁽¹⁾.

Un alt exemplu tot de dispozițiune prohibitivă există și în art. 387 care zice:

«Nici o hotărîre sau titlu executoriu nu se va putea executa de cât numai după ce se va fi încunoștiințat datornicul odată cu somațiunea sau comandamentul».

Exemple iarăși de dispozițiuni prohibitive se mai găsesc în art. 449 și 494 din Pr. civ.

În toate aceste cazuri, legiuitorul nu prevede că dispoziția este sub pedeapsă de nulitate, și cu toate acestea nimeni nu poate susține că o execuție făcută în zi de sărbătoare, sau înainte de a se fi încunoștiințat datornicul prin somație ori comandament despre urmărire, poate fi valabilă sau mai bine, poate avea vre-o urmare juridică. Din contră, urmărirea se va considera ca nelegală, iar ca consecință toate actele făcute cu ocazia acestei urmăririi se vor considera ca neavînd ființă.

Prin urmare dar, dispozițiunile prohibitive, nu sunt prevăzute sub pedeapsă de nulitate, actele însă făcute cu înfringerea acestor dispozițiuni sunt lipsite de fundament juridic, nu au nici un efect juridic, sunt acte ce nu pot fi ținute în seamă și tribunalele, fără a le declara nule, le consideră ca fiind făcute în contra prescripțiilor legii și nu le dă nici o urmare.

Acesta fiind caracterul dispozițiunilor prohibitive și aliniatul *a* de sub art. 525 conținînd o dispozițiune prohibitivă, sancțiunea acestei dispozițiuni va fi, dacă presupunem că s'a făcut o contestație cu 19 sau cu 18 zile înainte de ziua fixată pentru adjudecarea provisorie, nu nulitatea contestației, ci respingerea ei ca fiind făcută într-o epocă în care legiuitorul definește a se face contestații.

Și dacă contestația nu este nulă, evident că nici dreptul consfințit printr'însa nu poate fi a-

nulat. Și atunci se poate oare pretinde că acel care a făcut contestație în epoca nepermisă de lege, a pierdut prin aceasta însăși dreptul său?

Amicul nostru D. Mironescu crede că da, pentru că explicînd ce însemnează dispozițiunea aliniatul *a* de sub art. 525, zice:

«Aceasta însemnează ca o contestație făcută cu mai puțin de 20 de zile (adică cu 19, 18, 17 zile) înainte de termenul fixat pentru adjudecare, este nulă; fiind-că prin pierderea termenului util de 20 de zile, persoanele interesate sunt decăzute de la dreptul ce aveau de a contesta, conform art. 733 Pr. civ., care spune lămurit: *Sfîrșirea unui termen dat de lege pentru exercițiul unui drept, atrage după sine căderea dreptului*, etc.

«Nu poate fi nici cea mai mică îndoială—zice d. Mironescu—că față de dispozițiile acestui din urmă text de lege, dacă cine-va nu a exercitat dreptul său de contestație cu cel puțin 20 de zile înainte de termenul adjudecățiunei, el este decăzut de la acest drept, l'a pierdut cu desăvîrșire»⁽²⁾.

Și d. Mironescu duce principiul așa de departe în cit consideră ca stîns dreptul de contestație, nu numai pentru acel care a făcut o contestație și i-a fost respinsă ca fiind făcută în epoca nepermisă de lege, dar și pentru acel care n'a făcut de loc contestație.

«Și situația este absolut aceeași—zice d. Mironescu—când justiția nu a avut ocazie a se pronunța asupra unei prime contestații, adică atunci când nu s'a făcut contestație înainte de primul termen de adjudecare.

«Prin nefacerea contestațiunei în termenul util, dreptul de contestație s'a pierdut»⁽³⁾.

Va să zică după această părere contestația este nulă și dreptul la contestație stîns, pentru că legiuitorul ar fi vorbind de un *prim* termen de adjudecare și că cele 20 zile despre cari vorbește alin. *a* este un termen util pentru exercitarea unui drept, care termen odată pierdut, nu mai poate reinvia.

Cu alte vorbe, se asimilează dispozițiunea art. 525 din Pr. civ. cu dispozițiunile prin care legiuitorul acordă termene determinate în care se pot exercita unele drepturi, cum ar fi termenul în care se face opoziție, apel, recurs, revizuire, etc.

Să analizăm puțin cestiunea și să vedem dacă această asimilare este posibilă. Și mai întîiu să vedem dacă este vorba în lege de un *prim termen* de adjudecare provisorie, așa după cum admite amicul meu d. Mironescu⁽⁴⁾ și Înalta Curte de casație⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Vezi *Revista de drept și sociologie*, an VI, No. 3, p. 171 și 172.

⁽³⁾ *Eod. Rev. de Dr. și Soc.*, pag. 172, Nota 2.

⁽⁴⁾ *Rev. de drept și sociologie*, loc. cit.

⁽⁵⁾ Decisiunea No. 286 din 1903, publicată în acest număr la pag. 337.

⁽¹⁾ Foarte anevoe cred că s'ar căpăta o asemenea autorizare și cu drept cuvînt. Pînă astă zi nu avem cunoștință de o atare autorizare.

Am mai spus în alte ocazii, că urmărirea imobiliară nu constituie un proces, execuția forțată în genere nu conține într'însa nici un proces. Când creditorul a ajuns în această fază a exercițiului drepturilor sale, nu se mai supune judecăței nimănui, ci îndeplinește el personal, sau prin oficiul agenților executivi, ori prin tribunal, o serie de forme necesarii realizării dreptului său constat și consfințit mai dinainte. Prin urmare, urmărirea forțată în genere și urmărirea imobiliară în special, nu este de cit îndeplinirea unui complex de forme cu cari creditorul ajunge la realizarea creanței sale ⁽⁶⁾.

Somațiunea de plată, comandamentul, afptele, publicațiile etc. sunt simple acte de procedură, formalități necesare vânzării și preparatoare chiar acestei vânzări. Ziua de adjudecare este momentul în care se va efectua vânzarea. Și pentru a se declara că un imobil a fost vândut în mod forțat, legiuitorul în interesul debitorului și într'un interes chiar de ordine economică, a admis ca transmisiunea proprietăților în mod forțat să se facă cât mai public, și a întins această publicitate așa de departe, că nu s'a mulțumit numai cu publicațiunile anterioare vânzării, dar a înființat două vânzări: una numită provizorie și a doua numită definitivă; pentru ca acei cari nu s'au prezentat la prima vânzare, să se poate prezenta la vânzarea definitivă.

Dar atit și nimic mai mult. O singură adjudecare provizorie există în materie de urmărire imobiliară, legea nu prevede și nici putea să prevadă mai multe adjudecări provisorii. Cuvîntul chiar de adjudecare *provizorie* nu lasă să înțelegem alt-ceva de cit că avem una și singură adjudecare provizorie, pentru că nu se poate concepe două adjudecări provisorii. Starea aceasta de provizorat, nu poate fi de cit o singură dată, nu are nici građațiuni, nu este nici susceptibilă de multiplicități.

Așa fiind, este impropriu să zicem că ar fi existînd un *prim* termen de adjudecare provizorie. Nu; nu există de cât un singur termen de adjudecare provizorie, sau pentru a ne exprima și mai clar, nu există de cit o singură zi de adjudecare provizorie: *aceia în care adjudecarea a avut loc*; despre această zi și despre această adjudecare vorbește legiuitorul în alin. a de sub art. 525, pentru că nu putem presupune un moment măcar că s'ar fi gîndit legiuitorul la o zi de adjudecare provizorie, în care adjudecarea să nu fi avut loc, pentru ca de aci să deducem că ar fi existînd un *prim* sau un al doilea termen ⁽⁷⁾ de adjudecare.

Dar, că la ziua de adjudecare provizorie s'a constatat că unele formalități n'au fost bine îndeplinite, ori că nu s'au îndeplinit de loc, din care cauză s'a aminat vânzarea; ori creditorul urmăritor a cerut singur amînarea; sau că neprezentîndu-se nici una din părți, la apelul nominal, s'a închis vânzarea. În toate aceste cazuri formele efectuate pînă atunci și declarate ca neregulate făcute, se vor repeta; sau pentru cazul cînd creditorul a cerut amînarea, ori s'a închis vânzarea prin neprezentarea părților, se vor face noi afpte și publicațiuni, iar la ziua de adjudecare provizorie, toate actele și formele anterioare repetate sau mai bine înlocuite cu nouile forme și nouile acte, se consideră ca și cum nu ar fi existat nici o dată. Cit pentru ziua de adjudecare provizorie în care nu s'a putut efectua vânzarea, se va considera și ea că n'a existat, din punctul de vedere al procedurii privitoare la urmărire. O zi în care să fixeză judecarea unei pricinii sau efectuarea unui act, nu schimbă întru nimic situația procesului sau natura ori forța juridică a actului, dacă nici procesul nu s'a putut judeca, nici actul nu s'a putut face în acea zi; se fixează o altă zi, și atîta tot. Prin urmare dar, rămîne bine stabilit că în lege nu este vorba de un *prim* termen de adjudecare provizorie; din contră, adjudecarea provizorie este una și singură în toată urmărirea, aceea în care se adjudecă imobilul asupra licitatorului care a dat prețul cel mai mare.

Așa fiind, cînd va fi vorba de socotirea celor 20 de zile prevăzute de alin. a de sub art. 525, această zi de adjudecare va servi ca punct de plecare, iar nu aceia în care vânzarea nu a avut loc.

Dar unul din argumentele mai principale pe care se reazămă părerea contrarie, este și acela tras din dispozițiunea art. 733 din Pr. civ.; adică asimilarea dispozițiunei art. 525 cu un *termen* în care legea prescrie exercitarea unui drept.

Asupra acestui argument ca și a tuturilor celor l'alte considerațiuni pe cari se sprijină părerea contrarie, vom vorbi în numărul viitor.

(Va urma)

I. N. Cesărescu

Incasatorul ziarului nostru pentru provincie d-l Riveanu urmînd a vizita zilele acestea Moldova, pentru încasările ziarului și faceri de noi abonamente, rugăm pe toți amicii și abonații Curierului Judiciar, a bine-voi să-i dea tot concursul.

Administrația mulțumește mai dinainte tuturilor celor ce ne vor da concursul lor, fie moral fie material, cum și a celor cari se vor pune la curent cu plata, fără să mai fie nevoie a le mai scrie personal, căci corespondența încercă și mai mult cheltuielile Administrației.

Plățile se pot face și prin mandat postal numai pe adresa d-lui CODREANU, proprietarul și editorul Curierului Judiciar, la București.

⁽⁶⁾ În acest sens Garsonnet *Traité de Procedure*, T. IV H-eme edit. § 1253. Glisson, *Précis de Procedure*, T. I, § 156 Ghebapci Pr. civ., vol. II, p. 8.

⁽⁷⁾ Mai propriu ar fi să zicem: zi de adjudecare, iar nu termen, căci expresiunea termen, implică o altă idee.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția II

Audiența de la 4 Mai 1904

Președinția D-lui N. MANDREA Președinte

N. Cincu cu I. Dimitriade

Drept electoral.—Autoritatea lucrului judecat.—Dacă există în materie de contestație electorală. — Naționalitate. — Identitate de cauză și obiect. — Identitate de persoane. — Dacă trebuie ca același alegător să conteste sau și un alt alegător din colegiul respectiv. — Dacă contestatorul exercită un drept personal sau un mandat public în numele colegiului. — (Art. 1201 din Codul civil).

Principiul autorității lucrului judecat, proclamat prin art. 1201 din codul civil, este un principiu de ordine publică care se aplică nu numai în materie de drept privat sau de drept penal, ci și în materie de drept public și administrativ, în modul însă cum diferitele legi de drept public sau administrativ va fi determinat, precum și în deosebi în materie de drept electoral.

Așa dar, încheerile consiliului comunal, sentințele tribunalului și decisiile Curții de casație, pronunțate în materie de drept electoral, constituie autoritatea lucrului judecat cînd este vorba de același obiect, de aceeași cauză și de aceleași persoane.

În această materie, identitatea de persoane nu presupune că același sau aceeași alegător să fi figurat ca contestatori, ci e suficient ca un alegător din colegiul respectiv să fi contestat, pentru ca să se zică că este identitate de persoane, fiindcă un alegător cînd contestă nu exercită un drept personal, ci îndeplinește un drept în virtutea unui mandat, consfințit prin lege, în numele Colegiului.

Decisiunea 465/904.—Respins apelul făcut de N. Cincu contra sentinței electorale a tribunalului Tecuci cu No. 92/904 (*) dată în proces cu I. Dimitriade.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat I. Lahovari în susținerea apelului;

Pe d-nii avocați Dimilriade și Gheorghiane în combatere;

Deliberând,

Avînd în vedere că se constată că în anul 1899, cîrîndu-se ștergerea din listele electorale a colegiului I a județului Tecuci a lui Iancu Demetriade, ca fiind străin, prin sentința tribunalului Tecuci din 1 Martie 1899 s'a dispus înscrierea contestatului în col. I de Cameră și Senat, pentru motivul că recunoașterea de român a tatălui contestatului folosește și lui, de și era născut la epoca intervenirii acelei recunoașteri;

Avînd în vedere că în 1904 cîrîndu-se din nou ștergerea lui Iancu Demetriade din listele electorale ale col. I, tribunalul de Tecuci prin sentința din 26 Februarie 1904 a admis înscrierea contestatului pe temeiul lucrului judecat, rezultând din sentința sus menționată, întru cît cauza se constată că e aceeași și nu s'a dovedit că de atunci ar fi venit o nouă cauză pentru care să fi pierdut calitatea de cetățean român;

Considerînd că principiul autorității lucrului judecat proclamat prin art. 1201 Cod. civil este un principiu de ordine publică care are a fi aplicat nu numai în materie de drept privat sau de drept penal, ci și în

materie de drept public și administrativ, în modul însă cum legile varii de drept public sau administrativ vor fi determinat, precum și în deosebi de drept electoral;

Considerînd că încheerile Consiliului comunal, sentințele tribunalului și decisiile Curții de casație, pronunțate în materie de drept electoral, constituie autoritatea lucrului judecat întru cît e vorba de același obiect, de aceeași cauză și de aceleași persoane;

Considerînd că, dacă nu s'ar admite principiul lucrului judecat și în materie de drept electoral, în fie-care an, cu ocazia revizuirii listelor electorale, s'ar repeta cererile pentru ștergerea cui-va din listele electorale judecate în anii anteriori, cu toate că situația contestatului e identică cînd identică contestație s'ar fi judecat, în cît aceleași procese electorale s'ar perpetua prin repetare;

Că tocmai de a preserva de asemenea contestații repetate în aceleași condiții trebuie să serve principiul autorității lucrului judecat, tot atît de necesar și în materie de drept electoral;

Considerînd că se neagă aplicarea principiului lucrului judecat, fiindcă revisuirea listelor electorale în fie-care an ar exclude admiterea principiului lucrului judecat;

Că, afară de aceasta, fiindcă n'ar putea fi lucru judecat ori de cîte ori contestatorii ar fi alții;

Considerînd că listele electorale se reviznesc în fie-care an spre a se înscrie aceia cari au cerut a fi înscriși pentru că au condițiile de a figura în cutare colegii, sau care au ajuns a avea vîrsta, precum și de a se șterge aceia cari vor fi murit sau cari nu mai au condițiile de a figura în cutare colegii;

Că această operație administrativă nu poate avea însemnătatea de a exclude principiul lucrului judecat, cînd jurisdicțiile chemate a judeca în mod contradictoriu contestațiile electorale, au consacrat judecătorește înscrierea sau ștergerea cui-va;

Că decisiilor lor, pronunțate ast-fel, are a se recunoaște autoritatea lucrului judecat, în același mod ca tuturor decisiilor instanțelor judecătorești;

Considerînd însă că, ca să poată fi vorba de autoritatea lucrului judecat și în această materie, trebuie să fie constant că există o decizie care să fi judecat în mod contradictoriu între unul care cere înscrierea sau ștergerea și altul care se opune, apoi trebuie să fie identitate de obiect, care în această materie înseamnă cerere de înscriere în același colegii sau ștergere din același colegii; că trebuie să fie identitate de cauză, în sensul că condițiunile pentru care se cere înscrierea sau ștergerea trebuie să fie identice; în fine, identitate de persoane, în sensul că contradictoriul să fie din alegătorii aceluiași colegii;

Considerînd că cauza se poate schimba din an în an, și aceasta poate să justifice înscriere sau ștergere; că dacă condițiunile cui-va sunt în acest an aceleași ca în anul anterior, cînd s'a judecat contestația care a avut de obiect ștergerea sau înscrierea, în acest cas fiind identitate în privința cauzei, va fi și lucru judecat;

Considerînd că, în această materie, identitatea de persoane nu presupune că același sau aceeași alegător să fi figurat ca contestatori, ci e suficient ca un alegător din colegiul respectiv să fi contestat, pentru ca să se zică că este identitate de persoane, fiindcă un alegător cînd contestă nu exercită un drept personal, ci îndeplinește un drept în virtutea unui mandat consfințit prin lege în numele colegiului;

Că colegiul este o instituție înființată prin Constituție și organizată prin legea electorală, și el e permanent, ori-care ar fi numărul alegătorilor înscriși;

Că colegiul planează pe d'asupra tuturor alegătorilor din care se compune, de aceea cererea făcută de un alegător este considerată ca făcută în numele colegiului, și pentru aceasta e identitate de persoane, ori-care ar fi persoana alegătorului contestator, întru cît e din numărul alegătorilor aceluiași colegii;

Considerînd că prin sentința din 1899, judecându-se

(*) A se vedea publicată această sentință, care găsim că este foarte bine și pe larg motivată, în acest număr, la p. 338 (N.R.)

că lancu Demetriade beneficiază de recunoașterea calității de român acordată tatălui, și acesta este un punct definitiv judecat, ast-fel că în această privință nu se mai poate admite o discuție, căci ar fi contrariu principiului lucrului judecat, afară dacă s'ar dovedi că în urma acelei sentințe din 1899, lancu Demetriade ar fi pierdut prin o cauză posterioară calitatea de cetățean român, ceea-ce nu s'a dovedit, ast-fel că autoritatea lucrului judecat ce rezultă din sentința tribunalului Tecuci din 1899, avind a produce efectele fără nici o mărginire urmează că pentru aceasta și apelul făcut la Curtea de casație să fie respins.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge.

Audiența de la 18 Iunie 1903

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Chiriachița și Căp. D. Măndăchescu cu G. A. Caranfil

Urmărire imobiliară.—Contestație la urmărire.—Amânarea adjudecării provizorii.—Termenul contestației.—Dacă se mai poate face după amânarea adjudecării.—(Art. 525 Pr. civ.).

Mandat general. — Concurrent cu mandat general.—Dacă trebuie mandat special. — (Art. 1535 C. civ.; 542 Pr. civ.).

1) Termenul de 20 de zile înainte de adjudecarea provizorie, pentru facerea unei contestații la urmărirea imobiliară, nu se înțelege de cât pentru primul termen fixat de tribunal pentru vânzare, căci acela e termenul când se presupune că vânzarea are să se facă. Așa, dacă vânzarea s'a amânat dintr-o cauză oare-care, numai e loc la contestație (*).

2) Pentru a putea participa la licitație ca mandatar, trebuie o procură specială. Mandatul general în care se dă și dreptul de a lua parte la licitație, nu investeste pe mandatar cu acest drept.

Decisiunea 286/903.—Respins recursul făcut de Chiriachița și Căp. D. Măndăchescu, contra ordonanței de adjudecare cu No. 798/902 a Tribunalului Constanța în proces cu G. A. Caramfil.

Curtea,

Ascultind citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier Chr. Pherekyde;

Pe d-l avocat C. C. Arion în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe d-nii avocați G. Danielopol tatăl și fiul și d-l Coslinschi în combateri.

Deliberind,

Asupra motivului I de casare :

I. • Violarea art. 525 Pr. civ.

• Tribunalul respinge contestațiunea mea pe motivul că ea nu este făcută în termen de 20 zile înainte de ziua fixată pentru adjudecare.

• În specie contestațiunea mea este făcută la 11 Ianuarie 1902, iar ziua de adjudecare a fost la 18 Iunie 1902 ast-fel că termenul prevăzut de art. 525 este pe deplin respectat.

• Tema tribunalului că contestația trebuia făcută cu 20 zile înainte de primul termen, 5 Septembrie 1901 este absolut greșită și adaugă la lege o cerință pe care legiuitorul nu a avut-o în vedere.

Avind în vedere ordonanța de adjudecare supusă recursului și art. 525 Procedura civilă :

Considerind că după dispozițiunile acestui articol opozițiunile și contestațiunile ce se fac în contra unei urmăriri silite, trebuie făcut cu cel puțin 20 zile înainte de ziua fixată pentru adjudecarea provizorie; că prin cuvintele «înainte de ziua fixată pentru adjudecarea provizorie» nu se înțelege și nici nu se poate înțelege

(*) În acelaș sens: Trib. Iași, II. Curierul Judiciar, din 1901, No. 52, p. 418.—Contră: Trib. Notariat Ilfov, în col. următoare și articolul d-lui Cebărescu din acest număr.

(N. R.).

alt-ceva de cât primul termen fixat de tribunal pentru vânzare, căci acela era termenul când se presupunea că vânzarea avea a se face;

Considerind că de alt-fel această interpretare ce are a se da art. 525 reese clar din dispozițiunile art. 535 Proc. civ., după care termenul, în cas de amânare a vânzării, fiind de cel puțin două săptămîni ar fi cu neputință a se face contestație conf. art. 525, dacă ar fi întemeiată părerea recurentului, că adică, în fie care stare a vânzării se poate face contestație conf. art. 525;

Considerind că ast-fel fiind și întru cât tribunalul constată că contestațiunea recurentului a fost introdusă după primul termen fixat pentru vânzare, motivul de casare este neintemeiat.

Asupra mijlocului II de casare :

II. • Violarea art. 552 Pr. civ. adjudecatarul depune ca preț o creanță dotală a soției sale care nu fusese cesionată nici consimțită. El nu era creditor în rang util și necontestat, prețul așa dar nu a fost plătit.

Considerind că tribunalul constată în fapt că creanța depusă drept preț de adjudecatar se găsea în rang util și necontestată;

Că dacă banii din creanță erau sau nu dotali aceasta nu are nici un interes pentru recurent, acest fapt privind exclusiv pe soții Caranfil.

Că de aceia și acest mijloc este neintemeiat.

Asupra mijlocului al III-lea de casare :

• Rea interpretare a art. 542 Pr. civ. combinat cu art. 1535 C. civ. Mandatarul d-nei Chiriachița Măndăchescu, a fost respins pe nedrept de la licitațiune și cu violarea acestor două texte de lege. Este adevărat că mandatul special de a reprezenta pe d-na Măndăchescu la licitație este coprins într-o procură generală, aceasta însă nu-l împiedică de a fi perfect valabil ca mandat special în termenii art. 542 Pr. civ. Ast-fel în lipsă de orî ce concurrent, casa, care fusese cumpărată în prima licitație casată cu 39000 lei ajunge să se adjucece asupra d-lui Caranfil cu 15000 lei.

Considerind că în privința acestui mijloc tribunalul pentru a refusa mandatarului d-nei Măndăchescu dreptul de a concura la licitațiune în numele mandantei stabilește în fapt că mandatarul nu avea pentru aceasta un mandat special, așa cum pretinde ultimul aliniat de sub art. 542 Pr. civ.;

Că față cu această constatare a tribunalului mijlocul de casare este neintemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

TRIBUNALUL NOTARIAT ILFOV

Audiența de la 16 Aprilie 1904

Jurnalul No. 3767

Teodor Ghisdăvescu cu Aneta Marcus

Urmărire imobiliară.—Contestație la urmărire.—Amânarea adjudecării provizorie.—Termenul contestației.—Dacă se mai poate face după amânarea adjudecării.—(Art. 525 Pr. civ.).

1) Contestațiile la urmărirea imobiliară se pot face în orî-ce stare a urmăririi, destul numai ca aceste contestații să fie făcute cu 20 de zile înainte de adjudecarea provizorie, care este una și singură, aceia în care vânzarea are loc. Prin urmare contestația este admisibilă și dacă se amînă vânzarea.

2) Cele 20 de zile prevăzute de legiuitor în al. a de sub art. 525 Pr. civ. nu constituie un termen în întru cărui să se exercite un drept, a cărui ne observare se aibă drept consecință pierderea însăși a dreptului, ci este o dată pînă la care legiuitorul permite facerea contestațiilor.

S'a ascultat: d-nii Zeuceanu și C. Ștefănescu-Prîboi din partea intimătei creditoare în dezvoltarea inciden-

tului de inadmisibilitatea contestației și d-l avocat I. N. Cesărescu din partea contestatorului, în combateri.

Tribunalul,

Avind în vedere incidentul ridicat de reprezentantul defendoarei Aneta Marcu de a se declara inadmisibilă contestația făcută de Th. Ghisdăvescu, pe motiv că este tardivă, fiind făcută după aminarea vânzării, cind conform art. 525 Pr. civ., asemenea contestațiuni la vânzările bunurilor nemiscătoare nu se pot face de cît cu două zeci de zile înainte de primul termen de vânzare, iar nu după fie care aminare a vânzării, căci după aminarea vânzării, conf. art. 733 Pr. civ., părțile sunt decăzute de la dreptul de a mai face contestație;

Avind în vedere susținerile și opunerile orale ale părților;

Avind în vedere că din lucrările aflate în dosar se constată că primul termen fixat pentru adjudecarea provisorie a imobilului ce în speță se urmărește a fost la 25 Noembrie 1903, cind vânzarea s'a amînat, și noul termen de adjudecare provisorie s'a fixat pentru ziua de 12 Octombrie 1904, iar contestația d-lui Ghisdăvescu a fost introdusă la 24 Martie a. c., mult mai înainte de termenul fixat pentru adjudecarea provisorie a imobilului;

Considerind că legea prin art. 525 Pr. civ. cere ca contestațiunile ridicate contra unei urmăriri de bunuri imobiliare, să fie făcute cu două zeci de zile înainte termenului de adjudecare provisorie efectivă a imobilului urmărit, de unde rezultă clar și fără îndoială că asemenea contestațiuni se pot ridica ori cind, și după ori ce aminare a vânzării, în termenul prescris de lege, pînă cind o asemenea adjudecare provisorie nu a avut loc și nu s'a efectuat; căci o vânzare poate să se amîne de nenumărate ori, și prin aceasta nu înseamnă că dreptul părților s'a pierdut și nu mai subsistă de a putea face contestație, cind o asemenea decădere de drepturi nu rezultă din nici un text pozitiv de lege, și interpretarea pe care defendoarea Aneta Marcus o dă art. 525 Pr. civ. că adică: legea cere ca contestația să fie introdusă cu două zeci de zile înaintea primului termen de vânzare, nu este conformă nici cu litera legii, în care nu se găsește cuvintele «înaintea primului termen fixat pentru adjudecare», ceea ce evident ar fi spus-o expres, și nici cu spiritul noii legi de procedură. Cind legiuitorul călăuzit nu de ideea de a crea decăderi ci numai de a pune capăt șicanelor ce se iveau sub vechiul cod de procedură, cind părțile ridicau asemenea contestațiuni chiar în ziua vânzării spre a da loc la aminarea vânzării, a găsit mijlocul de a înlocui acest sistem dăunător, dispunind ca asemenea contestațiuni să fie introduse cu 20 zile înainte de adjudecarea provisorie, că ast-fel creditorul urmărit și cei interesați să poată lua cunoștință și măsură de preîntîmpinare spre a nu se ocasiona vre-o aminare. Ori dacă aceasta a fost intențiunea manifestă a legiuitorului, evident că ea este satisfăcută în speță, unde contestația a fost făcută în termenul prevăzut de lege, și cînd adjudecarea provisorie în mod efectiv nu a avut loc;

Considerind că argumentul invocat de creditoarea urmăritoare că după aminarea vânzării contestatorul ar fi pierdut termenul de a putea face contestație, conform art. 733 Pr. civ., este neîntemeiat, întru cît, în speță, nu este vorba de un termen acordat de lege părților înăuntrul căruia să-și exercite un drept al lor, cum de exemplu acele termene în cari hotărîrile judecătorești pot fi atacate cu opoziție, apel, etc., ci în materie de urmărire imobiliară legiuitorul prevăzînd că contestațiunile contra acestei urmăriri să fie făcute cu două zeci zile înainte de ziua fixată pentru adjudecarea provisorie, nu face alt de cît precizează odată pînă la cari aceste contestațiuni au a se face înainte de termenul fixat pentru adjudecarea provisorie;

Considerind că de asemenea și argumentul invocat de defendoare că din dispozițiunile art. 535 P. civ. ar rezulta că interpretarea art. 525 Pr. civ. este în sensul că după

aminarea vânzării părțile nu mai sunt în termen de a face contestații, ne mai avînd cele 20 zile, cind așteptele urmează a fi scoase cu două săptămîni înainte de vânzare, este lipsit de temelie, cind mai înainte acest lucru nu rezultă din acest text de lege, și nici imposibilitatea că în cas de aminare părțile să n'aibă cele 20 de zile de a putea face contestație, cind după art. 533 Pr. civ. aminările vânzărilor bunurilor imobiliare nu pot fi mai scurte de patru săptămîni, și deci în măsură posibilă părțile de a putea ridica contestație avînd cele 20 zile prevăzute de lege;

Că așa fiind, față de aceasta, incidentul ridicat nu este fondat și deci urmează a fi respins.

Pentru asese motive, Tribunalul, respinge incidentul ridicat, etc. etc.

(ss) A. Procopiu, G. Meitani.

Grefier (s) N. Petrescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI TEGUCIU

Audiența de la 26 Februarie 1904

Președenția D-lui B. BREZEANU Membru

Apostol Dimitriadi cu Nistor Cincu

Sentința electorală No. 92

Drept electoral. — Competință. — Competința consiliului comunal. — (Art. 38, 45 și 46 din legea electorală).

Drept electoral. — Autoritatea lucrului judecat. — Dacă există în materie de contestație electorală.

1) În materie de contestație electorală, consiliul comunal, ca primă instanță, are deplină competență de a decide asupra ori cărei contestațiuni electorale.

Așa consiliul comunal este competent a se pronunța asupra cererii de a se șterge din listele electorale un alegător pe motiv că nu ar fi cetățean român.

2) O sentință electorală prin care se recunoaște calitatea de cetățean român și dreptul de a vota unei persoane constituit un lucru judecat pentru ori ce altă contestațiune ce s'ar face, ulterior, calității de cetățean a acelei persoane fără să se aducă dovadă că dînsa a pierdut posterior hotărîrea această calitate.

Condițiunea însă ca o hotărîre electorală să constituie un lucru judecat, este de a întruni elementele lucrului judecat adică identitate de obiect, de cauză și de persoane.

Cind a doua contestațiune electorală tinde la același sfîrșit ca și prima contestație judecată definitiv prin sentința ce se opune ca lucru judecat, adică de a se șterge aceeași persoană din listele electorale tot pe motivul că nu are cetățenia română, elementele lucrului judecat există, chiar dacă a doua contestație este făcută de o altă persoană de cît prima contestație, întru cît identitatea de obiect și cauză există, iar cît despre faptul că o altă persoană a făcut a doua contestație, aceasta nu face ca să nu existe și identitatea de persoană căci alegătorul care cere înscrierea unui alegător omis, sau ștergerea unui alegător pe nedrept înscris, nu exercită un drept al său personal ci o acțiune publică, o acțiune populară, în care el devine mandatarul legii, și el exercită această acțiune în interesul tuturor cetățenilor, cari toți sunt de o potrivă interesați la regularitatea și legalitatea listelor electorale.

Așa dar capacitatea electorală a cui va, dupe ce a fost desbătută și judecată contradictor legitim, se găsește judecată față de toți, și iar ceea ce s'a judecat prin prima hotărîre față cu primul contestator este opozabil și celui de al doilea contestator (*).

Tribunalul,

S'au ascultat d-l avocat Iancu Dimitriadi din partea apelantului Apostol Dimitriadi, și d-l avocat Ion Angelescu din partea contestatorului Nistor Cincu.

(*) În același sens înalta Curte de casație, s. II, care a confirmat această sentință prin decizia ce publicăm tot în acest număr la pag. 336.

Deliberind,

Asupra primului incident :

Avind în vedere că el tinde la admiterea apelului electoral interjectat de Ștefan Plitos pentru Apostol Dimitriade, pe motiv că consiliul comunal, conform art. 38 din legea electorală, nu era competente să ștergă din liste pe Apostol Dimitriade pe considerentul că acesta nu e cetățean român, căci art. 38 din zisa lege n'ar fi dind acest caz în competența consiliilor comunale ;

Avind în vedere că, în fapt, Consiliul comunal al urbei Tecuci, prin decizia No. 4 din 9 Februarie a. c., a decis ștergerea lui Apostol Dimitriade din listele electorale, pe motiv că numitul e de naționalitate greacă ;

Că ast-fel urmează a se vedea, dacă consiliul comunal este competente a pronunța o asemenea decizie ;

Avind în vedere că legea electorală, din 9 Iunie 1884, stabilește trei instanțe pentru verificarea și stabilirea drepturilor electorale ale cetățeanului și anume : Consiliile comunale (art. 38), Tribunalele de prima instanță (art. 45) și Curtea de casație (art. 46) ;

Că prima instanță în această materie este tot-d'auna consiliul comunal, și nici o dată tribunalul de prima instanță, căci după art. 45, acest tribunal nu poate judeca de cit apelurile făcute contra deciziunilor consiliilor comunale, și deci nu poate judeca de cit ca instanțe de apel ;

Că din momentul ce se admite ca constant că consiliul comunal este tot-d'auna prima instanță în contestațiunile electorale, și că nu se poate sesiza tribunalul de cit în apel, urmează că consiliul comunal are deplină competență (*plena jurisdictio*) de a decide în primă instanță ori-ce chestiune electorală, așa în cit din acest punct de vedere, nu se poate vorbi de incompetența acestor consilii de a rezolva în primă instanță cutare sau cutare diferend electoral ;

Considerind că dacă art. 38 din legea electorală care enumeră cazurile în care consiliile comunale pot șterge din liste pe alegătorii înscrși, nu prevede și cazul cind alegătorul nu este cetățean român, cas care se presintă în speță aceasta nu înseamnă totuși că aceste consilii n'au competența de a șterge din liste asemenea alegătorii, de oare-ce, art. 38 nu prevede de cit cazurile în care consiliul comunal este autorizat a șterge din oficiu, la revisuirea anuală a listelor, pe alegătorii înscrși în liste ;

Că însă, după ce aceste liste provisorii sunt încheiate și afișate conform art. 41 din zisa lege, ori-ce cetățean are dreptul să facă ori-ce reclamațiune contra acestor liste, și aceste întîmpinări se judecă tot de consiliile comunale în prima instanță, întocmindu-se listele definitive, pe baza deciziunilor date ;

Că ast-fel, competența consiliilor comunale de a judeca atunci când ele sunt sesizate de reclamațiunile cetățenilor contra listelor provisorii nefind limitată prin nici un text din legea electorală, ea este deplină, și consiliile pot lua în prima instanță ori-ce deciziuni relative la acele liste ;

Că în speță, Consiliul comunal de Tecuci ștergind pe Apostol Demetriade din liste în urma reclamației d-lui Cincu, reg. No. 1000/934, după cum se constată din deciziunea apelată, urmează că conform argumentării de mai sus, consiliul comunal a avut competență de a judeca și a decide în prima instanță asupra acestei reclamațiuni, așa că incidentul e nefondat, și deci cătă a fi respins ;

Asupra celui d'al doilea incident relativ la autoritatea lucrului judecat :

Avind în vedere că el tinde la admiterea apelului electoral, interjectat de Ștefan Plitos, pentru Apostol Demetriade, pe motiv că consiliul comunal, ștergind din listele electorale ale anului 1904 pe Apostol Demetriade pentru considerentul că numitul ar fi de naționalitate greacă, a călcat autoritatea lucrului judecat, de oare-ce lui Apostol Demetriade i sa recunoscut calitatea de cetățean român și dreptul de vot prin sentința Tribunalului No. 82/99 ;

Avind în vedere, în fapt, că prin hotărîrea electorală a acestui Tribunal No. 82/99, dată între Apostol Demetriade și Neculai Vasiliu, contestatorul său, sentință definitivă și investită cu formula executorie, se recunoaște lui Apostol Demetriade

calitatea de cetățean român și dreptul de a vota la colegiul I de Cameră și I de Senat, și că prin deciziunea Consiliului comunal urbei Tecuci No. 27 din 9 Februarie 1904, dată în urma reclamațiunei d-lui Nistor Cincu, se șterge din liste pe apelant, pentru că ar fi de naționalitate greacă ;

Că ast-fel chestiunea ce trebuie rezolvată este aceea dacă sentința electorală No. 82/99, prin care se recunoaște calitatea de cetățean român și dreptul de a vota, constituie sau nu lucru judecat pentru ori-ce altă contestațiune ce sar face ulterior calității de cetățean român a apelantului, fără a se aduce dovadă că apelantul a pierdut posterior hotărîrea această calitate ;

Considerind că principiul de drept pozitiv «autoritatea lucrului judecat» există în ori-ce chestiune rezolvată în mod contradictoriu (*inter nuncutes*), și aceasta pentru considerațiuni de înaltă ordine socială ;

Că acest principiu trebuie admis și în materie de contestațiuni electorale, pentru aceleași înalte considerațiuni, cu condițiunea însă ca elementele lucrului judecat să fie întrunite, și adică : identitate de obiect, de cauză și de persoane ;

Considerind că, în speță, contestațiunea decisă prin sentința No. 82/99, avea de obiect ștergerea lui Apostol Demetriade, pentru cauză că nu e cetățean român, deci există identitate de obiect și cauză între acea contestațiune și cea de astă-zi, însă, în cea ce privește persoanele, în 1899 figura ca contestator Neculai Vasiliu, iar astă-zi figurează ca atare Nistor Cincu ;

Considerind însă, că diferența în persoana alegătorilor care urmărește ștergerea din liste a unei persoane înscrise, nu poate infirma autoritatea lucrului judecat ;

Considerind că, în adevăr, alegătorul care cere înscrierea unui alegător omis, sau ștergerea unui alegător pe nedrept înscris, nu exercită un drept al său personal, ci o acțiune publică, o acțiune populară, în care el devine mandatarul legii ;

Că el exercită această acțiune în interesul tuturor cetățenilor, care toți sunt de o potrivă interesați de regularitatea și legalitatea listelor electorale ;

Că ast-fel capacitatea electorală a cui-va după ce a fost desbatută și judecată contradictoriu legitim, se găsește judecată față de toți ; că deci, în speță, aceia ce s'a judecat față cu Neculai Vasiliu, este opozabil și lui Nistor Cincu, și că în definitiv, fiind întrunite toate elementele lucrului judecat, sentința No. 82/99 constituie lucru judecat față cu contestația de astă-zi ;

Considerind, în ce privește efectul și întinderea acestei autorități de lucru judecat că nu se poate susține că hotărîrea care constată calitatea de român a unui alegător produce autoritatea lucrului judecat numai în cursul unui an de la pronunțare ; căci deși listele electorale nu se revisuesc în fie care an, totuși numai hotărîrele care constată o calitate esențial temporară a alegătorilor, cum e calitatea censului, reședința etc., calități care se pot schimba din an în an, numai aceste hotărîri au o autoritate anuală, iar nu și acele care constată o calitate juridică și esențial constantă cum e calitatea de cetățean ;

Că asemenea hotărîri, au autoritatea lucrului judecat, atita timp cit nu se aduce dovada contrarie că alegătorului căruia i s'a recunoscut calitatea de cetățean român, a pierdut această calitate ; așa în cit, în speță, neaducindu-se dovada că Apostol Demetriade a pierdut posterior sentinței No. 82/99 calitatea de cetățean român, această sentință continuă a avea autoritatea lucrului judecat și Apostol Demetriade, apelantul de astă-zi, trebuie a fi considerat în baza ei ca cetățean român, cu dreptul de a vota în colegiul I de Cameră și I de Senat ;

Că așa fiind, incidentul este fondat și deci cătă a fi admis ; Pentru aceste motive redactate de d-l supleant Viforeanu, Tribunalul, admite apelul făcut de d-l avocat Ștefan Plitos, reformă decizia consiliului com. Tecuci No. 4 din 9 Februarie 1904 și ordonă înscrierea d-lui Apostol Demetriade în listele electorale ale colegiului I de Cameră și I de Senat pe anul 1904.

(ss) B. Brezeanu, C. A. Viforeanu.

p. Grefier (s) Casan

Tutorii minorilor pot cere revisuirea în procesele acestora?

Printre persoanele, cărora legiuitorul Procedurii civile le permite de a cere revisuirea unui proces, pentru faptul că cei însărcinați de a-i apăra nu i-au apărut de loc, sau i-au apărut cu viclenie, art. 291 al acestei legi menționează și pe nevêrstnici.

Din împrejurarea că acest art., ca și art. 297 și 742 al. ultim, vorbesc de dreptul ce au minorii de a cere revisuirea, se naște întrebarea dacă acest drept aparține numai minorilor ajunși la majoritate, sau și tutorilor lor pe timpul minorității.

Se știe, că în cazul special prevăzut de art. 291, dreptul acesta de a cere revisuirea este fondat, nu pe omisiunea oare-cărori reguli, sau pe cauze generale ci, din contră pe pozițiunea specială a părților determinate de acest articol sau mai corect pe incapacitatea relativă a acestor persoane.

Se poate întâmpla de pildă, ca un minor să fie păgubit în averea sa prin reaua voință a tutorului său, care de conivență cu adversarul minorului în procesul dintre ei să lase a se pierde acest proces fie, pentru că nu l'a apărut de loc fie că nu opune toate mijloacele de apărare ce ar fi trebuit opuse. Intr'un asemenea cas, legiuitorul a crezut că nu ar fi bine ca prin atari mijloace necurate minorul să fie păgubit și, pentru a curma acest rău a înscris în colul său dispozițiunea, ca minorul să poată cere revisuirea unui proces în cazul când nu ar fi fost apărut, sau apărut fiind, tutorul a fost de rea credință.

Dispozițiunea aceasta pe care o întâlnim și în art. 35 al titlului 35, al ordonanței franceze din 1667, este foarte rațională și foarte logică. Comentatorii acestei ordonanțe nu numai că aprobau în totul, fără nici o rezervă dispozițiunea aceasta dar ei mergeau și mai departe, spunând că ea trebuie aplicată și atunci, când reprezentantul minorului «*n'avait pas fait valoir, n'avait pas plaidé et bien plaidé tous les moyens, soit de droit, soit de fait, qui pouvaient être invoqués dans la cause*» ⁽¹⁾.

Așa fiind incontestabil că dreptul de a cere revisuirea nu poate aparține de cât numai minorului ajuns la majoritate, iar nu și tutorului. Dacă am admite că și tutorul ar putea pe timpul minorității să facă acest lucru, ar însemna să închidem minorului ori ce drept de a putea reforma o sentință, care l'ar vătămă, lăsându-l la absoluta discreție a tutorului său. Acesta de conivență cu partea adversă, după ce s'ar fi lăsat să piardă

procesul minorului, ar fi făcut de formă numai o cerere de revisuire pe care de asemenea ar fi pierdut-o și atunci minorul nu ar mai fi putut să facă nimic, cu toate că el nu fusese apărut sau deși fusese, totuși apărarea aceasta era făcută cu viclenie și în paguba sa.

Rățiunea aceasta e atât de puternică în cât nu poate da loc la nici o îndoială, căci cum foarte bine argumentează Înalta noastră Curte de casație: «*A lăsa exercițiul acestor măsuri protectoare tot la dispoziția tutorilor, ar fi a se periclita interesele minorilor, de oare-ce s'ar putea întâmpla, ca un tutore de rea credință să facă o revisuire numai de formă, și cu modul acesta, potrivit art. 303, să închidă minorului, dreptul de a mai cere revisuirea la majoratul său*» ⁽²⁾.

Nic. M. Pârvulescu
Magistrat

Ploiești, 9 Martie 1904

⁽²⁾ Cas. I, 244, 1885, B p. 523; Idem, 249, 1885, D-r. 1884—85. p. 499. Idem, 440, 1887, B. p. 794; Idem. 312, 1887, Dr. 1886—87, p. 660; Idem, 308, 1887, B. p. 739.

BIBLIOGRAFII

Noua Lege electorală pentru Cameră, Senat, Consiliul comunal, însoțite de jurisprudența Curței de casație de d-l G. Bădulescu, grefier la Înalta Curte de casație. **Prețul Lei 3.**

Dreptul civil Român în 3 vol. de d-l Profesor C. Nacu, cuprinde întreagă materia dreptului civil, **Prețul** fie căruî vol. 12 lei (3 vol. 36 lei).

Cambia și acțiunea Cambială (5 fascicule apărute) de Nic. M. Pârvulescu, magistrat și C. St. Radianu, avocat. **Prețul** fie cărei fascicule **Lei 1.50.**

Noua Lege a Timbrului adnotată de d-l Cesărescu, însoțita de un **Index alfabetic** complet. **Prețul 2 Lei.**

Tratat de Procedură civilă (5 vol.) de D. Chebacu.

Codul Penal cuprinzând și **Codul Justiției Militare, Codul Justiției Maritime și Codul Silvic**, adnotat cu jurisprudența motivată, precedat și de un **Index alfabetic**, de D-nii C. Hamangiu & N. M. Sotir. **Preț 6 lei broșat; 7 lei legat în pânză.**

Codul comercial cu noua lege a falimentelor, adnotată și comentată de d-nii Cesărescu & Dan, însoțit de un **index alfabetic** complet. **Prețul Lei 6.**

Tratat de Drept civil de d-l profesor D. Alexandresco. Partea I, vol. VIII conține **Convențiile matrimoniale** (34 coli tipar). **Prețul 10 lei.**

Toate aceste cărți precum și alte diferite opere de Drept se găsesc de vânzare la **Redacția acestui ziar, 5 Calea Rahovei 5**, de unde se expediază la cerere *contra valoare*; mandat postal timbre sau ramburs. *Taxele postale privesc pe cumpărător.* Comandele se vor expedia pe adresa d-lui **Codreanu** proprietarul ziarului **Curierul Judiciar**.

TOGE REGLAMENTARE

Pentru d-nii ADVOGAȚI și magistrați

Se găsesc de vânzare în calitate superioară

La magazinul de pălării

R U B E N S

28, Calea Victoriei, 28, în fața Poliției Capitalei

⁽¹⁾ Boitard, Code de Procedure civile, vol. 2, pag. 253 sub articolul 481.